1880. VII. évfolyam. 161. szám. Debreczen, Szerda augusztus 18

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve.
Egész évre . 10 frt.
Félévre . . 5 „
Negyedévre . 2 „ 50 kr.
Egy hóra . . 1 „
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, *Kultsi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A SZABADELVŰPÁRT KÖZLONYE
Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajcár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények valamint a nyilttéri közlemények egyedül a kiadói irodában vétetnek fel. *Az előfizetési és hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába czimezendők,
nagyujtcza Jósa-ház 1704. szám alatt

A botrány.

Budapest, aug. 16. (d. u.)

Minden ember a ma délelőtti botrányról beszél. A kávéházban, a vendéglőben. az utczán, a hivatalokban, üzletekben, társadalmi klubbokban, — mindenütt ez képezi a közbeszéd tárgyát.

A vidéki közönséget ez az ügy sokkal inkább meglephette, mint minket pestieket. A mennyire meglepett és a mily undort keltett bennünk, másrészt egyáltalában nem csodálkoztunk rajta, hogy az a régóta vajudó szélsőbaloldali türelmesség és egyetértés, mely a tulsó lapok e g y i k - m á s i k a közt mesterségesen van fentartva, ily csattanós és bombasztikus módon ütötte szét az erőszakoskodó „kapcsot“.

Ha két ember az utczán összeverekedik, két jelentéktelen ember; az minden körülmények között szomoru. De kétszeresen szomoru, ha a verekedők megkülönböztetett, országszerte ismert, — szerepett vitt egyéniségek, mint a jelen esetben is. V e r h o v a y országgyülési képviselő és hirlapiró; B a r t ó k a lepünnepeltebb fiatal irók egyike. Hozzá még, mind a ketten a szerintük egyedül boldogitó politikai hitvalláshoz, a f ü g g e t l e n s é g i h e z tartoztak; még pedig mind a ketten azon fajához a független pártnak, mely a szocializis tulzások felé hajlik.

És e két függetlenségi egyéniség, hosszu, — szür alatti, guba alatti emésztődés után, végre csömört kapott egymástól. Gyanusitni kezdék egymást kölcsönösen lapjaikban. Egyik lepiszkolta a másikat. — s egymás szeméhez, arczához vágták, hogy a másik nem igazi függetlenségi, hanem csak izgató, kétkulacsos népbolonditó, a ki megmar mindenkit, bepiszkol, megharap mindent, mint a veszett eb... stb. s e l v e i t á r u b a b o c s á t j a!!!

Ezt irta B a r t ó k, a függetlenségi párti ujságiró V e r h o v a y r ó l.

Ezt irta a függetlenségi párti ujságiró és függetlenségi párti képviselő V e r h o v a y, elvtársáról, a szinte függetlenségi párti B a r t ó k r ó l.

Hogy kettőjök közül melyiknek van vagy nincs igazsága, — annak eldöntése nem a mi dolgunk. Ez a f ü g g e t l e n s é g i párt dolga, mely szerepet adott mind a kettőnek — a sajtó terén; annak a pártnak a dolga, a mely higgadtan türte azt az irányt, azt a lelket undoritó rendszert, mely a Verhovay lapjában, a „F ü g g e t l e n s é g“-ben, és a Bartók lapjában, a „B o l o n d I s t ó k“-ban, — ugy Bartóknak politikai verseléseiben is legutóbb felkapott. Annak a pártnak a dolga, mely soha se érezte, soha se tartotta kötelességének, hogy megzabolázza sajtója tulkapásait; annak a pártnak a dolga, mely jónak látta bevárni, hogy két, saját sajtójabeli ember annyira vigye a minden fenálló intézmény, minden fenálló tekintély elleni lázitást és harczot, hogy ebben a dicső munkában valósággal féltékenyek legyenek egymásra; hogy utóljára undort és csömört kapjanak egymástól; hogy utóljára magok birálják el magokat és magukkal együtt azt az iskolát, azt a rendszert, mely azon párt sajtójának egyrészénél uralgó, elfogadott lett, — s melyet a párt, hallgatása által elvileg magáévá is tett.

Legalább magáévá tenni látszott.

Olvassák el önök, tisztelt olvasók, a „F ü g g e t l e n s é g“ vasárnapi számának „S z e r k e s z t ő i ü z e n e t e k“ rovatában foglaltakat, — és a „B o l o n d I s t ó k“ ugyancsak vasárnapi ugyan e rovatában Verhovayról szóló közleményeket, — aztán itéljenek.

Mi se Verhovayt, se Bartókot nem tartjuk s nem is tartottuk oly politikai jelenségnek, hogy a mai botrány alkalmából, ezen eseménynek politikai vonatkozást tulajdonitsunk. De mivel az undoritó jelenet okául, alapjául az illetők mint e l v t á r s a k n a k épen egymás felőli politikai vallomása s nyilatkozata szolgált, — — lehetetlen a dolgot komolyabb vonatkozásaiban is meg nem figyelni.

Lehetetlen, hogy ne figyelmeztessük a függetlenségi pártot arra, hogy okuljon. Hogy elégelje meg a mai botrányból reá is háramló erkölcsi visszahatást és felelősséget, és kövessen bár a lehető legradikálisabb e l v e k e t, de legyen gondja rá, hogy oly emberei, kik azt az ügyet, e l v e t szolgálják, terjesztik, támogatják, ne terjeszszenek oly undok irányt, mely a fenálló intézmények, a társadalmi rend, biztonság, tisztesség alásásával jár karöltve, — s megmételyezi a nemzetet.

Ne türjön kebelében semmi oly csirát, mely nem a politikai s társadalmi fejlődés, de a testvérharcz, a piszkolódás, a hamis jelszavakkali demagogia keserü gyümölcseit hozza meg. Ez nemcsak egy pártot, de az egész nemzetet kompromittáló valami.

Ime. Előttük a példa.

Ugyanazon pártbeli sajtó emberei, ország szine előtt, hazugnak, demagogoknak mondják egymást! Mi nem örülünk ennek. Sirni tudnánk miatta, mert tudjuk, hogy a külföld hogy kap az alkalmon, hogy társadalmi és sajtó viszonyainkat commentálják.

Győzzön az elvek legjobbika, legigazabbika, legszentebbike.

De azt óhajtjuk, hogy az elvek ügyét a pártok saját sajtójukban őszinte, komoly elhatározásu, higgadt férfiak kezében tartsák: oly férfiak kezében, kik nem ölik el a nemzet önérzetét, önbizalmát.

Verhovay és Bartók ügyéből okulhat a s z é l s ő sajtó. Megláthatja belőle, hogy azok az ujságirók, kik az e g y é n i t i s z t e s s é g e g y e n s u l y á t f e l f o r g a t j á k, fönbirhatják-e tartani a k ö z r e n d e g y e n s u l y á t?

Ha azt hiszi, hogy i g e n? Sajnáljuk e pártot.

Ha ugy van meggyőződve, hogy nem, akkor óvja meg sajtóját és általa a hazai közönséget attól az irányzattól, mely évek óta gyötri a hazai közönség lelki nyugalmát, központon és vidéken egyaránt.

Jókai Mór a kanizsai választókhoz.

Jókai Mór Hertelendy Béla ügyvédhez, mint a nagykanizsai „szabadelvü párt“ végrehajtó bizottsági elnökéhez a következő levelet intézte: „B.-Füred, 1880. aug. 13. Kedves barátom! A midőn szives buzgalmadat a haza és igaz ügy iránt érzékeny szivvel megköszönöm, sajnálatomat fejezem ki az iránt egyuttal, hogy fáradságunkat siker nem követte. Azt hiszem, hogy ennek legfőbb oka az én személyiségemben keresendő, ki mint már tényleg képviselő nem léphettem fel teljes igénynyel, sokan, a kik ellenem szavaztak, azt gondolták, hogy hiszen ugyis ott ülök már, ha bukom sem bukom. Ez a balsiker le ne verjen bennünket, Kanizsának nem szabad a szélbalon maradni. Add át baráti üdvözletemet pártunk minden buzgó hü tagjainak s tarts meg szives baráti érzelmeidben. Őszinte hived Jókai Mór.“

Az egyéves önkéntesi rendszerről.

Az a hir, mintha a kormány az egyéves önkéntesi rendszer megváltoztatását tervezné, mely ujabban több lapot bejárt, tévedésen alapul. Szó volt ugyan róla, hogy az iskolákban ugy tanitsák a tornászatot, hogy az a katonai gyakorlatoknak előkészitését képezze, de ez az időközben oly hasznosnak bizonyult egyévi önkénte ség megszüntetésével semmi kapcsolatban nem áll. Kétségtelen továbbá, hogy az egyévi önkéntesség intézményét kiterjesztik a honvédségre, de ez viszont az intézmény továbbfejlesztését és nem annak háttérbe szoritását vagy épen megszüntetését jelenti.

A phylloxera kiirtásának ujabb módja.

A phylloxera kiirtása tárgyában a kereskedelmi miniszterium legközelebb ujabb kisérleteket rendelt el. Az irtást kátrány-olajjal és konyhasó-törmelékkel, mely a bányákban felhasználatlanul vesz el, s emberi használásra nem alkalmas, kisértik meg. Egyelőre hat helyen tesznek próbát, s ha jónak bizonyul, mindenfelé alkalmazzák.

Fővárosi levél.

— Uszodai typusok. —

Budapest, 1880. Aug. 16-án.

Egy Debreczenben lakó kedves barátom ki arról nevezetes, hogy nem akar nevezetes lenni, azon szemrehányással illet, hogy „fővárosi leveleim“ s z á r a z thémát érintenek, hogy tehát legalább e részben kielégitsem — az uszodában ütöm fel tanyámat.

Igen, benn vagyok azon vizben, melyről bécsi sógoraink kérkedve állitják, hogy ezt is csak akkor kapjuk, mikor már ők előbb jól belemosakodtak. Nem szoktam a Bécsből eredő ilyes állitásoknak feltétlenül hitelt adni, de ebben az egyben igazuk lehet, mert másképen nem is lehetne, hogy ugyanazon „Donau“ mely náluk még „blau“ hozzánk érkezve már „szőke.“ Van valami a dologban, hogy mi, azt jobb ha nem kutatjuk.

Egy hul ámtalan csendes szögletben, a hol a madár sem jár, meghuzom magam és kezdem játszani a „stuellőr Böob 8 ter“ szerepét. Ha az ember végig néz ezen a sok emberhüvelyt tartalmazó uszónadrágon, valósággal a szinházban képzeli magát. Az emberek megfigyelése itt igen háládatos feladat. A hamisitatlan dicső természet csak ugy pezseg. Be lehet látni egész a vesékig — a civilisátió küljelei melyekkel oly sokan takaródzanak sikerrel, a cabinban maradtak. Az emberi gyarlóságot egész m e z t e l e n s é g é b e n lehet itt tanulmányozni. Fogjunk hozzá!

A 73-ik számu cabinból éppen most bujik ki egy emberi lénynek csufolt, az özönviz előtti Mahmuthra emlékeztető irtózatos hussmassza, melynek átmérője szüntelen collisióba jön a cabin oldalfalaival. E hustömeget tulajdonának valló szánalom duzzog, és átkozza az épitő ácsot ki vele szemben nem volt elég tapintatos. Nagy nehezen kireszeli magát, fejére nyom egy szalmakalapot melyhez képest a nánási még Panamainak is beillik, a cabin kulcsát felköti és leeresztve magáról a lepedőt, elibünk tárja poczakos lényét. Mindenéből kivetkőzött, és mégis mennyi rajta a feltünő! Életnagyságban áll ott és .... ni ni hisz ez senki más mint Hescheless a „Geld für Alles“ prototypje. Tulajdonképen mit akarhat ez itt, csak nem akar f ü r ö d n i? Nem. Minden porczikája perczent után kiált. Most leül, nem sokáig kell várakoznia, és nálla terem adjutánsa ki közvetitésekben „machol“ és ki tőzsde körökben „F o g d m e g“ névre nallgat. Gyöngéd kézszoritást váltanak és a bennuszó embertársaik vagyoni állásáról kezdik a b i l l a n z o t készitení.

E közben bemennek a vizbe és hozzátognak a halászathoz. Egyik másik stockfisch bizonyára horogra kerül, és akkor majd nem lesz szüksége az uszodába kifáradnia — lesz miben uszni.

Nyilik a szomszéd-ajtó. Grandezzával lépked ki Kékvéry Olivér. Léptei oly elastikusak, mintha talpa gummival lenne bélelve. Egy kiszámitott kézmozdulattal letaszitja magáról a leplet, körülnéz és lesi a hatást. Nem látja vagy nem akarja látni senki. Most uszónadrágát kezdi igazitani, hogy kékbe varrott monogramját a kellő világitásba helyezze. Ez is megtörtént de a bámulók és csudálók serege csak nem akar mutatkozni. Mit tegyen? Egyszerre eszméje támad. Bemegy a bastinba, egy-két tempót csinál, és lábgörcsöt simulálva elkezd segélyért kiáltani. Kifogják, dörzsölik, és sajnálják. Kiléte utáua tudakozódnak, felelni persze nem tud — csak ujjaival mutat a hét czakkos monogrammra. Czélját elérte, vágyai kielégitették és a tyukszem operateur karjaira támaszkodva megelégedéssel távozik. Adieu.

Hescheless ellenlábasa Diäta diurnista sem hagy magára sokáig várakoztatni. Ott a szöglet cabiuból kopognak ki csontjai. Ugy néz ki az árva, mint a légy őszkor. Egyenesen beleveti magát a Duna habjaiba, mintha bizonyos eshetőségekre már jó előre elő akarná magát készíteni. Re zkot minden csontja, kisérteties kopogás üti meg fülemet. Önkénytelenül emlékembe hivja a „Dante macabré“-t. Dudolva elfordulok és egy csődületet veszek észre a cabinok előtt elterülő folyósón. Egy tőkmag emberkét, ki valószinüleg Liliputiából szökdécselt hozzánk, bámulnak, a ki schnellschrittben sétál, a mi közben nagy kortyokat veve a kezében levő Rákóczy keserü vizet tartalmazó üvegből. Az emberi sorfal hahotára fakad, néhányan átugranak rajta — ő mit sem törődik mindezzel. Lépteit annál jobban gyorsitja és kortyait annál jobban hosszabbitja, mig végre az uszómester a rend fentartása tekintetéből hóna alá kapja, és a Douche alá helyezi, a hol egy negyed órai hideg eső egyensulyozza a kapott Sonnenstichet.

Megelégelve a látottakat, kifelé irányzom tempóimat, a mikor az uszoda egyik legkitartóbb vendége Tóbiás bácsi, hirtelen feltünik a láthatáron. Ez egy véznánál is véznább ember szerfelett kifejlett, aránytalan nagy fejjel. — Évekkel ezelőtt szélhüdes érte és feje azóta vizszintes irányban folyvást ide-oda mozog, mintha mindig csak „nem“-et akarna mondani. A megtestesült negatió Derüre-borura feltétlenül opponál, igen jól bevállna ellenzéki képviselőnek. Mint ilyet tiszta testtel lélekkel ajánlhatom. Jobb helye is volna neki a szélső padokon, mint itt a vizben, a hol a gyerkőczök a kiálhatatlanságig boszantják. Cercibenveszik körül és egy vezérkolomposuk vezény szavára chórusban i g e n l ő l e g rázzák fejüket. Tóbiás bácsi feje persze ellenkezik velük. Elkezd szegény dühösködni, összes erejéből védekezik, vizsugárokat osztva minden egyes boszantójának. Helyzete annál rosszabb, mert már megkettőztetett erővel demonstrálja neki a jövő generáczió reménye, hogy a minden áron való opposiczió még az átkos közös ügynél is átkosabb.

Szabolcsi Lajos.

A keleti bonyodalom.

A hajóhadi tüntetés.

Az európai hatalmak hajóhadi tüntetése, az ujabb hirek szerint, valószinüleg végleg elejtettnek tekinthető.

A görög határ rendezése.

A portához a görög határ rendezése érdekében intézendő uj jegyzék tárgyalása lassan halad, mert majdnem mindegyik hatalom különjegyzékkel lép föl. Hir szerint az is megtörténhetik, hogy egyik-másik hatalom különjegyzéket fog intézni a portához.

Montenegró hadereje a határon.

Montenegró a következő haderőt tartja készen az albán határon: Podgoriczában 6 zászlóaljat és 14 ágyut. A klementi törzs határán az ablik táboroznak. Podgoriczától Szpuzsig három zászlóalj tartalék táboroz. Antivári ban 2000 ember fekszik, a dobravodai és mirkovicsi táborokban 1000 ember. Antivári ban négy tábori ágyujok van a montenegróiaknak.

A liga ellenállása.

Skutariból jelentik 14-ről: Albánia függetlenségének kimondása már csak idő kérdése. Konstantinápolyba mind Prizrendből, mind Skutariból táviratot küldött az albán liga, hogy a porta mind ama rendszabályokat melyek által az albánokat kényszeriteni akarja bizonyos területnek Montenegró részére való átengedésére, azonnal vonja vissza, különben a liga a szultán iránti minden kötelezettségtől feloldottnak tekinti magát.

A Betolka-Cegud dsamiában tegnap este gyülést tartottak s a mohamedánok és keresztények egyhangulag elhatározták, hogy a portának, ugy mint Montenegrónak ellene fognak

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

CSÁNGÓ ORSZÁGBAN.

IV.

(Szabófalva, Monestitől a Gyimesig, loki csángók, Csikszék.)

Irta: **KUNOS IGNÁCZ.**

(Folytatás és vége.)

Bákauban egy kocsissal jó áron megalkudtunk, hogy M o n e s t i i g vigyen, mely innen 7 mértföldre fekszik. A kocsi, melyre felültünk rajtunk kivül még a következőket vitt: egy cseh muzsikust, egy hosszuképü lengyel piktort, egy oláh dandyt fehér keztyükben s séta bottal, egy kövér zsidó asszonyságot s egy német piktor inast, ide nem számitva a benszülött kocsist.

Igy lehetőleg kényelmetlenül hajtattunk az eleinte hegyeken, de később a Tázló völgyében vivő országuton keresztül Monestiig, hova késő este érkeztünk meg. Itt, miután hallottuk, hogy az ut a határig a hidat sohasem látott vizek miatt gyalog szerrel nem tehető meg, nem volt mást mit tenni, mint várni egy szekérre. — Szerencsénkre vásár ideje lévén, volt még a vásárban, mint hallottuk öt terhes szekér, a melyeknek székely gazdáját, nagy nehezen, különösen tiszteletet gerjesztő incognitónk segitségével sikerült capaczitálni, hogy felvegyenek, azt azonban kikötötték, hogy a hol az ut rosz lesz, (mindenütt rosz volt) gyalog fog kelleni menni. (Beteljesedett.

Este 10 órakor ültünk fel a törökbuzával megrakott szekér tetejére, melyen, hogy az ülést nem a legkényelmesebbnek találtuk, elképzelhető.

Az est ugyan igen szép volt, s a hold is, mint mondani szokták, nyájasan mosolygott s ha még ehhez azt is hozzá teszszük, hogy gondolatim a sötét éjben ott a bérczeken tul levő hazámban, édes otthonomban kalandoztak, csak ugyan költőinek lehetett volna az esteli utat nevezni. De csakhamar az elibünk tünő meredek sziklák miatt, melyekre, hogy annál könnyebben mehessen a szekér, nekünk le kellettszállni, a hüvösedni kezdő éjszaka minden poeticus gondolatot kivert a fejemből és a lassan menő szekér után ballagva, egykedvüen bámultam azokat a fakónak látszó hegyeket, a mellettök tova sietö T a t r o s folyót, melyen a magasan álló s minden lépésre erősen inogni kezdő gyenge hid képezte a gyalogosok számára az átmenetet, de később már ez sem volt.

A s z á d nevü falunál megállott karavánunk s miután a lovakat megetették és megitatták, hajnal felé tovább indultunk; de milyen utazás volt ez! A gyenge lovak alig-alig birták a terhes szekereket s midőn a sebes folyásu T a t r o s o n kellett átmenni, a kerekek alá jutott köveken nem mehetett át a szekér a felfordulás veszélye nélkül, a lovak a vizben elszédülve felfordultak. Mily pokoli zürzavar, itt a lovak hörögtek, amott a szekeresek igyekeztek azokat nagy káromkodások közt talpra állitani, az ifjabbak kereszteket vetve hivták a szenteket segitségül, miközben egy-egy hullám látta jónak a szekér tetején átcsapva a benne ülőket megkeresztelni.

Efféle uti kellemetlenségeknek nem voltunk szükében s igy képzelhető, hogy egyes pihenő helyeken nem a legrosszabb étvággyal láttunk neki a sebtibe főtt mamaligának, melyhez ha egy kis sajtot is kaphatunk, már lucullusi lakománk volt.

Végre sok kiállott fáradság után elérkezett a várva várt óra, melyben megláthattuk rég nélkülözött hazánk határ hegyeit; mily jól esett lelkünknek e viszont látás. Most még Moldvában vagyunk, hol lépten-nyomon küzdeni kell gyenge szekerünknek a folyók rohanó árjaival, hol a magyar szó idegen, hol inkognitók segitségével titkolni kell kilétünket, czélunkat és egy pár óra mulva otthon leszünk, utonkat egész bátran folytathatjuk, nyiltan szólhatunk mindenkivel édes hazai nyelvünkön.

Elértünk a határhoz; egy folytonosan vigyorgó oláh katona passusunkat kérte tőlünk s miután azt jó darabig ide-oda forgatta, egy nála levő plajbásszal mégjegyezte és ezzel büszkén végig mérve az előttünk ágaskodó oláh határőrt . . . kiléptünk Moldvából és benn voltunk Magyarországban, hazánkban, otthonunkban.

Egész más más világ tárult fel előttünk; az esőnek, mely Moldvában mindig alkalmatlankodott, itt csak holt hire volt és a szép szivárvány, mely a Gyimesi szorost képező hegyeket összeköti látszott, mintegy jelentette, hogy megszüntek immár a fáradalmak, veszélyek, most már baj nélkül mehetünk.

És c akugyan ugy is volt.

A gyimesi szoros, melyen utunk keresztül vezetett, számos magyar faluval van benépesitve, és a melyeknek lakóit l o k i c s á n g ó n a k nevezik.

A csángó nevet azonban valószinüleg gunyból kapták a székelyektől hosszu oláhos hajok s kissé elütő ruházatok miatt.

A csángó ifju öltözete, a magas kalapot kivéve, majdnem azonos a moldvai csángóéval; a nagyobb részt csinos leányok pedig a derekakon körül font szoknya egyik végét felhajtják, mintegy átmenetet képezve a mindket oldalról felhajtott szoknyához, mellyel különösen B á n f f y - H u n y a d kecses leányai kacérkodtak.

Csikszékben folytatva utonkat K á p o l n á b a jutottunk, hol Magdolna bucsuja volt épen. Meglepő volt az a szeretetre méltó fogadtatás, szives vendégszeretet, melyben a mulatozó székelység ifja és vénje egyaránt részesitett bennünket idegeneket. Egy delnei ember szekerét ajánlotta fel s ezen indultunk meg egy jó félnapi mulatás után késő este a csiki hegyek közé; az éjjeli ut daczára az igen meredek hegyeknek, igen kellemes volt s a székely atyafiak jó kedve ezt még növelte. Kissé „becsudálkozott“ állapotban levő székely gazdánk egész uton nemes falamiájának g e l e l ő g i á j á v a l foglalkozott, mig csak D e l n é r e jutottunk hol az éj hátralevő részét eltöltöttük.

Másnap C s i k - S z e r e d á n a csikiek takaros fővárosán haladtunk át; utánok egymást érték a számos kisebb-nagyobb csik falvak, melyeken keresztül mi majd szekeren majd gyalog, hol verőfényes időben hol kellemetlen esőben folytattuk utunkat. A vidék egyre szebb és elragadóbb lett; a Kárpátok, melyek a szemhatárt elfödik előlünk, mindinkább növekedtek; benn vagyunk a boldog Erdélyben, magyar lakta földön, hol minden oly kedves oly vonzó.

Sokáig tudtuk elnézni a körülöttünk elterülő tájképet, mely C s i k - S z e n t - I m r e után azonnal kezdetét veszi. Előttünk állanak a magas Kárpátok, melynek egyik elővölgyében a gyönyörü T u s n á d terül elő látogatott kies fürdőjével.

A felettünk elvonuló sötét felhők, melyek eddig előttünk mindent elfedtek, mint egy varázsütésre megszüntek és előttünk állott a természet a maga pompájában, teljes fényében.

A boldog Erdély magas bérczei, melyek a legritkább tüneményeket rejtik magokba, egész közelünkbe voltak. Mily örömmel hatoltunk mi azok belsejébe, hogy oly csudákat lehessünk szemtanui, minők a gyilkolóan szép B ü d ö s barlang, melynek belsejében csak egy puszta lehellet okvetetlen halált okoz vagy pedig a fenséges és egy hideg női szépséghez hasonlitható S z e n t - A n n a - t a v a, melyet magas erdő benőtte hegyek vesznek a legszabályosabb köralakban körül.

Mintha a tó közepéből kiinduló nagy hullámokat azon kocsi belesülyedése okozná, melyet a monda szerint Annának három más tündér társával egygyütt kellett a tó helyén levő hegyeken keresztül a kocsiban ülök parancsára huzni. Annának azonban Istenhez való fohászkodására azon a helyen a hol a király át akart velük hajtatni, feneketlen tó támadt, mely a kocsit mindenestül magába temette. Azért vet a tó olyan nagy hullomokat, azért nem mer senki a tóba menni. . . . . .

Mindezt egy különös érzelem befolyása alatt szemléthetni, mely a komolyabb vizsgálódásoknak szárnyát szegi.

Oly nehéz volt e helytől, e büvös bájos csodákkal telt vidéktől elbucsuzni.

Utázásunk végén állunk; nem sokára itt hagyjuk — talán örökre — azon kis világot, melyet bejártunk. Ismét eszembe jutnak a Szeret vidékén lakó szegény csángó testvéreink, a hajdani hatalmas magyaroknak ezen sybarita váza.

Adja a mindenható, hogy magyar testvéreid kikben még él a lelkesedés, kiken még nem vett erőtt a közönyösség, hogy ne feledjkezzenek meg rólatok szegény árván maradt magyarokról. És ha évek multával a Csángók földjéretéved egy-egy rokonod, ne adja a magyarok Istene — a mitől nagyon lehet tartani — hogy egy kihalt kis ország sirját találja . . . hanem hadd lássa . . . . .

állani. A gyülésen részt vettek Hadsi Omer Prizrendből, Mehmed Bedsi bej Ipekből, Ali pasa Gusinjeből, Hodo bej Tusiból s Prenk Bib Doda. A porta biztossi, Musztafa pasa és Abdul Latif effendi el akarnak utazni, hogy Mehemed Ali sorsára ne jussanak. A hangulat ingerült. A liga az adók beszedésére külön hivatalnokokat rendelt.

Irodalom és müvészet.

⌗ **Az „Ország Világ"** 18-dik füzete az eddigieknek megfelelőleg igen szép képekkel és érdekes tartalommal jelent meg. Ára 40 krajczár.

± **Erdélyi Marietta** a Herkules-fürdőből Bukarestke utazik, hogy ott hangversenyt adjon. Eddigi kisérői Dallos és Serly, azonban nem mennek vele, mert a társaság müvészi körutja nem felel meg az ehhez kötött várakozásnak.

Petőfit japán nyelven is olvassák, már, a mi aligha sok európai poetával esik meg. A forditó Hegma japáni követségi titkár, ki Bécsben báró Siebold házában megtanult németül s németből leforditotta japán nyelvre Petőfi „Reszket a bokor" czimü költeményét.

Orlay Soma hagyatékából egy becses ereklyét megmentettek a zsibvásárra jutástól. Ez ereklye a Petőfi szüleinek az arczképe, melyet Orlay 1848-ban természet után rajzolt. A család ezt nem bocsátotta árverésre, hanem megőrzi. Egy szépirodalmi folyóiratunk nemsokára közölni fogja ez arczképek másolatát.

□ **Kossuth iratait** lengyelre akarta forditani Kozubovszki Bódog lengyel iró, ki hoszszabban tartózkodott Budapesten. — Mint a „Függ." irja, az orosz-lengyel kormányzó megengedte a közzétételt, a galicziai helytartó azonban nem. A forditás igy elmarad.

Nilson Krisztina meghalt A müvészvilágra e megdöbbentő hirt hozták a mult éjjeli táviratok. Párisban hunyt el, a szükszavu távirat halálának körülményeiről semmit sem közöl. Nilson Krisztina, a svéd csalogány, kinek müvészetében Budapest is gyönyörködött, körülbelől harminczhat éves lehetett. Mint egyszerü svéd pórok gyermeke korán magára vonta a figyelmet redkivüli hangjával. Müvészi pályáján gyorsan emelkedett s halmozott diadalt-diadalra. „Oféliá"-ja utólérhetetlen volt. Utóbbi időben Párisban tartózkodott, hol állandóan meg is akart telepedni.

Napi hirek.

— **Ő Felsége I. Ferencz József** dicsően uralkodó királyunk 50-ik születés napját ma disszel ünnepelték meg városunkban. — A református, rom. catholicus és az izráelita imaházakban tartottak istentiszteleteket. A református templomban nt. Némethy Lajos lelkész ur mondott gyönyörü imádságot; a rom. catholicus templomban pedig énekes mise tartatott és a szertartásokat főt. Huzly Károly prépost ur végezte. — Az izr. imaházban reggel ½7 7 órától ½8 óráig tartott a szertartás és a rabbi mondott emelkedett hangu szónoklatot. A városban több ház fel volt lobogózva, s már kora hajnalban mozsár ágyuk hangjai adták tudtára mindenkinek e nap nagy jelentőségét. A ref. templomba 8 órakor a rom. kath. templomba pedig 9 órakor az összes városi és megyei tisztviselők törvényszéki, pénzügyi s más hivatalnokok diszben mentek; elől Miskolczy Lajos főispán, Weszprémi J. alispán és Tóth Mór kir. ügyész teljes diszmagyar ruhába és az itt állomásozó és tartalékos közös hadseregbeli és honvéd tisztikar szintén diszbe volt öltözve A rom. kath. templom előtt a városbeli összes katonák voltak felállitva, ezek közül csak a bakák hiányzottak, miután azok a nagygyakorlatra mentek. Az egész ünnepély igen szépen folyt le, s nincs olyan ember a házában a ki szivéből ne kivánná, hogy az Isten jó királyunkat és családját még sokáig, hosszu éveken át éltesse.

— **Bakáink**. Az Alexis nagyherczeg nevét viselő 39-ik gyalogezred vasárnap délben érkezett meg Nagy-Váradra, s a nagy és az esőzések folytán fárasztó utat gyalogmenetekben tette meg. Az ut nyomai csak külsőleg látszottak meg a vitézeken, levén nyakig sáros egyenruha. A megérkezett ezred az ott állomásozó Henrik és József-ezredekkel együtt a város környékén nagy hadgyakorlatokat tartanak s még e hó 26-án Lugosra mennek, hol br. Pulz altábornagy előtt nagy manővereк fognak végrehajtatni több ezred együttes működése mellett.

— **A n.-váradi szinkörben** most egy veloсiped társulat bámultatja magát. Tegnapelőtt az egyik miss az aczélparipával együtt fölbukott, épen midőn egy égő abroncson készült keresztül robogni. Szerencsére baj nem történt. Ezuttal megemlitjük azt is, hogy szintársulatunk jövő hó 24-én tartja N Váradon utolsó előadását.

— **A Verhovay-Bartók-ügy** alkalmából, melynek részleteit lapunkban leirtuk, fölemlitjük, hogy sem Verhovay, sem Bartók nem tagja a hirlapirók egyesületének.

— **A magyar orvosok és természettudósok** szombathelyi nagy gyülésére az utólsó 3 nap alatt, nem remélt számban, igen sok résztvevő jelentkezett. A szakosztályok közüi különösen az orvos-sebészetiben annyi előadó jelentkezett már eddig is, hogy délutánonként is gyüléseket kell majd tartani. A résztvevők közt kiosztandó évkönyv 46 ivre teriedő számos ábrával ellátott vaskos kötetet képez.

— **A királynak csizmát** készitett Csizik csizmadia mester és azt soroksári utczai műhelyéből nagy büszkeséggel küldötte a miniszterelnökségbe, hogy onnan szolgáltassák tovább.

— **Nyilt számadás**. a debreczeni nőegylet által f. é. junius hó 27-én a „Népkertben" rendezett majális kiadásai és bevételeiről Kiadások: sátor dij 60 frt, sátor diszitésért 15 frt, felügyelő kertésznek 10 frt, engedély és rendőri dij 10 frt, fogadósnak 40 frt, zenészeknek 35 frt, gáz világitásért 8 frt, nyomtatványokért 20 frt, posta bélyegért 3 ft. 20 kr, Zichermannak 7 ft. 60 kr, asztalosnak 1 frt. 10 kr, taligás és hordár bér 4 frt, 60 kr, tombola játék tárgyak 34 frt, 36 kr, eltört holmikért kártérités, 5 frt, 50 kr, a majális estéjén gyertya s más apró tárgy 14 kr. összesen 254 frt, 50 kr. Bevételek: belépti jegyekért 171 frt, tombola játékból 64 frt, 90 kr, felülfizettek: gróf Dessewffy Miklósné 20 frt, Sesztina Lajosné 2 frt, Simonffy Sámuel 2 frt, Dr. Dusóczky Pál 1 frt, Kardos László 1 frt, Kacskovics Kolner Teréz ez alkalommal az árvaház céljaira 10 frt, összesen: 271 forint, 90 kr. Ezek szerint a tiszta jövedelem tészen 17 frt, 40 krt. Mindazok kik ezen majálison a kellemetlen idő daczára is megjelenni, s ez által jótékonyczélú működéseiben ezen egyletet elősegélni és ennek gyarapitásához járulni sziveskedtek, különösen pedig a mélyen tisztelt felülfizetők, fogadják az egylet nevében nyilvánitott tisztelettel párosult köszönetemet· Debreczen 1880. aug. 18. Márton László nő-egyleti pénztárnok.

— **Azon bucsuestélyről** szóló ujdonságunkban, mely szombaton a dalárda számára rendeztetett, tévedésből hiba csuszott be, mert azt Horogh János jónevü s különösen konyhájáról s jó borairól nevezetes kisujutczai vendéglős rendezte.

— **Dalárdánk** tegnap este utazott el vásárosunkból. A vasuti indóház régen látott olyan tömeget mint a minő tegnap az elutazókat kikisérte. Este 9 órakor indultak el fényes zászlójuk alatt a zenede épülete elől, zeneszó mellett. Oláh Józsi bandája huzta a Rákóczyt. Mindnyájan lelkesedve, tüzzel keltek utnak, mintha mindenik biztos lett volna a győzelemről. A vasuti indóháznál több izben nagy éljenzés harsant fel a közönség bucsujaként. Az érkező vonat a miskolczi dalárda 25 tagját hozta, kiket a mieink a dalárok ösmert jeligéjének eléneklésével fogadtak. — Az átutazó vendégeket kiszálláskor dalárdánk egyleti elnöke Lengyel Imre üdvözölte. A miskolcziaknak szintén egyenlő kalapjaik vannak. — A vonat 10 óra után elindult Nagyvárad felé, és a jelen volt közönség óriási éljenzésben tört ki, mig csak a vonatot látni lehetett, a fehér kendők egész serege lobogott utánok.

— **Van jó világ** a profuntra meg a vizre minazsira kapatott vitéz katonákra. Régi szokáshoz képest a város ma is megvendégeli az otthon levőket oly formán hogy minden katona egy fél font pecsenyének való hust s egy meszely bort kap. Mindenik a legnagyobb ura egészségére issza ki, s rendesen jó kedvében még meg is toldja másik négy öt, hat-hét meszelykével.

— **Talált pénz**. Tegnap a lóvásártéren épült csarnok ebédlő helyiségében külömböző bankjegyekkel telt pénztárcza találtatott. Tulajdonosa kellő igazolás mellett Bogdány Imre alkapitány urnál átveheti.

— **Játékpénzzel** fizetett ki valami gazember egy szegény pasztot tegnap a vásárban. Nyolczvan forint helyett 20 darab aranyt képviselő sárga rezet adott.

— **Birkozás**. A birkozás tegnap este megtörtént. A kiváncsiság óriási néző közönséget gyüjtött egybe. — Mint előre megirtuk Hoszpodár János péksegéd birkozott Szabó András timársegéddel. Hoszpodár igen egyszerüen elbánt ellenfelével, mert alig hogy megfogta azt, ugy a földre teritette, hogy csak ugy nyekkent bele. Az ezüst órát láczostul elnyerte.

— **Magyar lovak győzedelme**. Gmundenben f. hó 15-iki versenyfutáson a királyné által kitüsött kelyhet nem sikerült ugyan Eszterházy Miklós gróf „Seague"-jának megnyerni, de második volt, mig a Traunstein steeplechasen ugyanannek „Stanley-Violanté" nevü kancája győzött. Második ló itt is magyar volt, Kodolics ezredes „Fergeteg"-je.

— **Vakmerő iparlovagok** akartak a napokban egy öreg kassai ügyvédet Korityczára utaztában a kupéban szivarfüsttel elaltatni. Az öreg ur azonban, a ki a szivarfüstnek kábitó hatását már is érezte, revolverrel kényszeritette őket a kiszállásra, a hol azután (Káposztafalván) nyomtalanul eltüntek.

— **A megbilincselt Somoskeőy**. Kinos jelenet folyt le hétfőn délelőtt a Fortunában. A kir. fenyitő törvényszék midőn f. hó 14-ikén Somoskeőy előtt a hétszemélyes tábla itéletét kihirdette, egyuttal határozatilag kimondta, hogy az elitélt büntetését bilincsek nélkül tartozik elszenvedni. Ezen törvényszéki határozatnak daczára Beök kir. alügyész, ki ez idő szerint Sellyei kir. ügyészt helyettesiti, Somoskeőyt az itélet kihirdetése után ismét megbilincselni rendelte. Kétségkivül a hétszemélyes tábla itéletéből indulva ki, mely azt mondja, hogy Somoskeőy „vasban töltendő 6 havi börtönre itéltetik." Midőn tehát a fogházfelügyelő az ügyészi meghagyásnak eleget teendő, Somoskeőy czellájában megjelent, a bilincseket ennek lábaira ujra felverni akarta Somoskeőy hivatkozott a törvényszék érintett határozatára, ennek ellenszegült, kijelentvén, hogy ő nem ismer ügyészt, hanem törvényszéket. Somoskeőyt erre az ügyészség elé állitották, hol közvetlenül terjeszté elé tiltakozását, de az ügyész hajthatatlan maradt, s minthogy Somoskeőy még ekkor is ellenszegült megbilincseltetésének, valóságos harcz fejlődött ki közte s a fogházfelügyelő segélyére előhivott börtönőrök közt, kiknek végre sikerült Somoskeőyt megfékezni s bilincsekbe verni.

— **Széchényi Béla gróf chinai gyüjteménye**, melyet Lóczy Lajos a gróf utitársa küldött, már megérkezett a nemzeti muzeumba. A gyüjtemény mely rendkivül érdekes, részben rovar és csigákból áll; a madarak még nem érkeztek meg, de itt vannak már a gyüjtött drágakövek, ásványok és kövületek, mig végül gyönyörü növénygyüjtemény is érkezett három nagy csomagban. Ezeket is Lóczy Lajos gyüjtötte. A ritka példányok közt van Tibetből, Ta-Csengből, Batang tartományból, China és Tibet határáról, Csungtian körül a Gusnnan tartományból 19.000 lábnyi magasságból stb. A gyüjtemény minden egyes részét átadták az illető tárlatoknak, hol azok rendezése most foly.

— **Nagy-szalontai** s berettyói vasut kiépitése felett értekeznek most Nagy-Váradon. — A vasut létesitésére egy angol consortium vállalkozik. Egyelőre három vonalirány van tervben Margittától Szeghalomig, Váradtól Margittáig s végre a harmadik a Körös mentén Belényestől volna tervezendő.

— **Lopott apró jószágot** árulnak pár nap óta piaczunkon. A tolvajok a falukról, de különösen Szoboszlóról hajtják be őket s itt olcsó áron tuladnak rajta. — A rendőrség tudomást vett e dologról s most erélyesen üldözi a tolvajokat.

Felelős szerkesztő: **Kutasi Imre.**
Főszerkesztő: **Vértesi Arnold.**

Nyilttér.*)

Nyilatkozat.

Folyó hó 16-án éjjeli órákban a „Hungária" czimü vendéglőben zenét hallgatandó, nagy számu vendégek jelenlétében, — bizonyos Reichenhaller Gyula, állitólag szabadságolt állományu hadnagy belém kötölőzködvén, — sértéséért, keményen rendreutasitottam. —

Másnap korán reggel egy egyén, szállásomon, nevezettnek névkártyáján, szórólszóra következő tartalmu sorokat hagyott:

„Azon esetre, ha ma aug. hó 16-án délelőtt 11 és 12 óra közt segédeim otthon nem találják én önt hol találom végig verem."

Én már féltizenegyre, a lóvásárt otthagyva szállásomon valék, hol éjjeli álmatlanság után kissé lenyugodtam.

Mint megtudám, két egyén jelent meg szállásomon, bevezettettek azon szobába, hol nyugodtam; jogukban állott felkölteni, — ezt azonban nem tették, — ekként őket személyesen nem láttam.

Felébredve, — Dusóczky István köz- és váltó-ügyvédnek következő tartalmu névjegyét találtam asztalomon: — „Mint Reichenhall megbizottja, Fróhner szálloda, 14. sz. délután 3 óra.

Mit lehessen ezen szavakból értelmezni, azt a müvelt, s lovagias elégtételről fogalommal biró közönség itéletére bizom.

Délutáni két órakor Dusóczky szállásomon egy maga megjelent, azt mondván, hogy társa is van, de nem mer bejönni, ez alkalommal szóval felhivott, hogy 3 órakor Fróhner szálloda 14 sz. a. személyesen jelenjek meg, de arról, hogy engemet lovagias elégtételre hiv fel, s hogy segédeket válaszszak, egy betüt sem emlitett.

Igy én elégtételre felszólitva nem voltam, s jelenleg sem vagyok, habár mint nem debreczeni lakos itten egész f. hó 17-ke reggeli 9 óráig időztem.

Mindezek ellenére, ugy esett értésemre, hogy rólam, mintha gyáván eltávoztam volna aljas rágalmak szóratnak.

Minélfogva kijelentem, hogy ha nevezett Reichenhaller állitólagos szabadságolt állományu hadnagy mint ösmeretlen igazolja azt, hogy ő lovagias elégtételre képességgel bir s tisztességes segédekkel kihivást teszen, kihivását elfogadom — segédei birtokomon Papos község Szatmármegye, u. p. Máté-Szalka — feltalálhatnak.

Kelt Debreczenben, 1880 ik évi augusztus hó 18-kán.

Ifj. Horváth Mihály. m. k.

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Minden eddigi világtárlaton és orsz. kiállitáson.

A legnagyobb dijakkal kitüntetve.

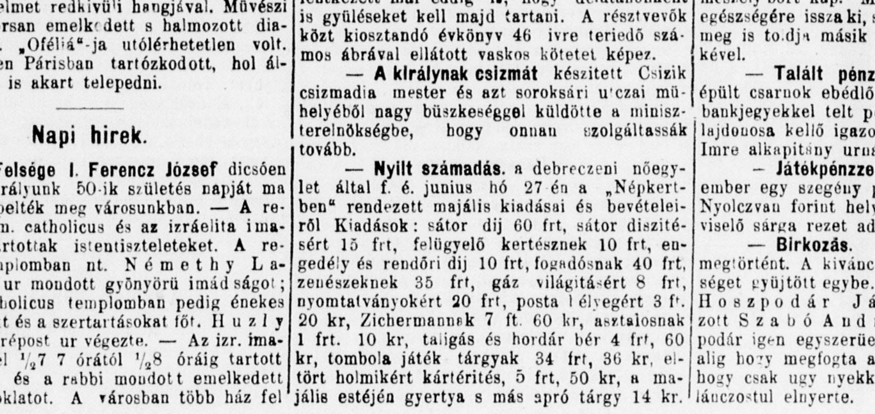

Az első magyar gép- és tüzoltószer-gyár, harang- es érczöntőde.

VALSER FERENCZ

Budapest, Rottenbiller-utcza 66.

ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett **vizmüvi** osztályát az **árvizmentesitő társulatok,** a megyei és magánmérnök urak, **gőzmalom** és gyártulajdonosok

a megyei és városi közhatóságok és a gazdaközönség b. figyelmébe.

A szivattyu-gyár késziт

árvizmentesitő, körfutó, bányaszivattyukat, házi és gazdasági kutakat,

vállalkozik gyapjumosodák, vizvezetékek, gőz- és zuhanyfürdők berendezésére és minden vizmüvi munkálatokra.

A gyár készitményeiért teljes jótállást vállal.

Kivánatra költségvetések és képes ár-lapok dijmentesen bocsáttatnak rendelkezésre.

Tisztelettel jelentem, hogy itteni

FÉRFI-SZABÓ ÜZLETEMBEN

az őszi idényre érkezett bel- és külföldi szövetek

megtekinthetők, s mennyiben azokkal bőven el vagyok látva: bármily nemü, szabásu és idényre való öltözékekre nézve megrendelés folytán szolgálatra állok. Sőt

kész férfi-ruha raktáramban,

melyben csupán **saját szabásom** és **készitésemmel** kiállitott öltözékek vannak,

a közelgő őszi idényre való

ruházatok már is készen kaphatók.

10 frttól 30 frtig egy öltözék; fiu-gyermek ruházat 2 évestől kezdve 4 frttól 8 frtig; téli felöltők 18 frttól 30 frtig, stb.

A határozott árak készpénzfizetés mellett vannak számitva.

Főgondot forditok arra, hogy raktáramban **csinos szabás** és **a legjobb munkával** kiállitott öltözékkel, különösen a jó izlésnek, de a jutányosságnak is megfelelve szolgáljak; és hogy a tőlem vásárolt kész ruha **a kiállitást illetőleg** épen **olyan legyen, mintha megrendelésre készült volna**; **a határozott árakat** pedig — melyek a mindkét félre kellemetlen alkut helyettesitik — ugy számitom, hogy a t. közönség nem szakértő részének is örömmel tapasztalt bizalmát irányomban megtarthassam.

Tisztelettel vagyok a n. é. közönségnek

alázatos szolgája
Szedlák József
férfi-szabó.

53708. szám.

Épitési árverési hirdetmény.

A Kis-Várdán felállitandó dohánybeváltó hivatalnál f. évi november 15-éig két uj dohányraktár épitendő.

Egy raktárnak költségvetésileg kiszámitott költségei a következők:

Kőmives és kézi munkáért az anyaggal	4118 frt	06 kr.
Kőfaragó munkáért	135 „	79 „
Ácsmunkáért anyaggal	7802 „	45 „
Asztalos munkáért	397 „	40 „
Lakatos „	728 „	22 „
Üveges „	102 „	45 „
Mázoló „	372 „	— „
Különféle több munkáért	35 „	80 „
Összesen	**13692 frt**	**17 kr.**

Az épités biztositása végett a m. kir. dohánybeváltó felügyelőségnél Debreczenben 1880. évi aug. 31-én versenytárgyalás tartatik, melynél az előirt kellékekkel ellátott irásbeli ajánlatok a fentérintett napon reggeli 9 óráig elfogadtatnak.

A többi ajánlati határozmányok és szerződési feltételek, valamint az épités terve az előmérettel és költségvetéssel együtt a szokásos hivatalos órákban, a nevezett m. kir. dohánybeváltó felügyelőségnél megtekinthetők.

Budapesten, 1880. év augusztus hó 11-én.

A m. k. pénzügyministeriumtól.

291 2—3.

Katonasági főorvos
Dr. Schmidt-féle
Fül-olaj.

Dr. Deutsch M.-által tökéletesbitve, meggyógyit minden siketséget, ha nem születéskor örököltetett; megszüntet nehézhallást, és fülzúgást.

Bizonyitvány: Ezer és ezer köszönet a számomra küldött fül-olajért, melynek többszöri használata által én elvesztett hallásomat ismét teljesen visszanyertem. Oly süket voltam, sem a torony óra ütését, sem a harangozást nem hallottam, habár közvetlen a templom szomszédságában lakom; most azonban még zsebórám ketyegését is oly jól hallom, mintha sohasem voltam volna siket. Ezerszer mondok szives köszönetet önnek, uram!

Steiner Dávid
dipl. fő-tanitó Babocsán.

Egy palaczk használati utasitással együtt 2 frt 40 kr., postautalványnyal beküldése mellett bérmentve küldetik meg a főraktárból

Graetz Gyulától,
Wien, II. Praterstrasse 49

(31).

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. törvényszék, mint váltóbiróságnak 10638/1880-ik számu végzése folytán közhirré tétetik, miszerint Csengeri Lajos részére Fried Mózes b.-ujfalui lakostól biróilag lefoglalt és 807 forintra becsült nyers bőrök f. 1880. évi augusztus hó 19-dikén, délutáni 3 órakor czegléd-nap-utczán, 2489-dik számu háznál megtartandó nyilvános birói árverésen, azonnali készpénz fizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1880. augusztus hó 17.

Török Péter,
tvszéki kiküldött.

Hirdetmény.

A tiszavidéki vasut igazgatóság rendelete folytán folyó hó 23-án délelőtt 9 órakor a helybeli raktárhelyiségben 2 láda értékes kézmü-áru fog azonnali készpénzfizetésért a legtöbbet igérőknek elárvereztetni.

Az állomási főnök
VESTERMAYER.

(Utánnyomat nem dijaztatik.)

Debreczen, nyomatott kiadó-tulajdonos Kutasi Imre könyvnyomdájában, 1880.